

การคำนวณงานรังวัดระบบยูที เอ็ม

4. การคำนวณงานรังวัดระบบยูที เอ็ม

ปกติการคำนวณงานรังวัดอ้อม เติคณั้น เป็นการคำนวณบนพื้นผิวทรงรีอ้างอิงโดยตรง การนำระบบพิกัดบนระนาบ เช่น ระบบยูที เอ็ม มาประยุกต์ในการคำนวณจะทำให้ปัญหาการคำนวณบนผิวโค้ง (ทรงรี) กลายเป็นปัญหาการคำนวณบนระนาบ กระบวนการแก้ปัญหาทางงานรังวัดอ้อม เติคโดยวิธีนี้สามารถแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้ (สวัสดีชัย เกரியกร เพชร, 2524)

1. การแปลงและการตรวจแก้ข้อมูลบนพื้นผิวทรงรีอ้างอิงให้เป็นข้อมูลบนระนาบของการฉายแผนที่ ความสัมพันธ์นี้เขียนเป็นสมการได้ในรูป

$$X = f_1 (\phi, \lambda) \dots\dots\dots (4-1)$$

$$Y = f_2 (\phi, \lambda) \dots\dots\dots (4-2)$$

2. การคำนวณปริมาตรต่าง ๆ เช่น พิกัดของจุด มุมระหว่างด้าน ความยาวของด้าน ฯลฯ จากข้อมูลที่ได้ในข้อ 1 โดยใช้หลักเรขาคณิตบนระนาบ ถ้าต้องมีการปรับแก้ข้อมูลสามารถกระทำได้ในขั้นตอนนี้

$$X = P_1 (D, \alpha) \dots\dots\dots (4-3)$$

$$Y = P_2 (D, \alpha) \dots\dots\dots (4-4)$$

โดย D = ระยะความยาวด้าน

α = Azimuth ของจุดพิจารณา

3. การแปลงและการตรวจแก้ผลในข้อ 2 ให้เป็นปริมาตรบนผิวทรงรี

$$\phi = g_1 (X, Y) \dots\dots\dots (4-5)$$

$$\lambda = g_2 (X, Y) \dots\dots\dots (4-6)$$

เนื่องจากกรมที่ดินมีค่าพิกัดของจุดต่าง ๆ ที่นำการวางโครงข่ายวงรอบมาตั้งปี พ.ศ. 2444 เป็นค่าพิกัดระบบโซลิดเนอร์ จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนค่าพิกัดระบบยูทีเอ็ม ซึ่งมีแนวทางปฏิบัติ 3 วิธี คือ

4.1 วิธีคำนวณวงรอบในระบบยูทีเอ็ม

เป็นวิธีที่จัดได้ว่าตรงไปตรงมาที่สุด วิธีนี้จะนำข้อมูลงานวงรอบมาคำนวณปรับแก้ให้สอดคล้องกับค่าพิกัดควบคุม โดยหลักการคำนวณในระบบพิกัดแผนที่ สูตรพื้นฐานของการคำนวณมีดังนี้

$$Y_2 = Y_1 + (C \times K \times D) \cdot \cos \alpha_1 \quad \dots \dots \dots (4-7)$$

$$X_2 = X_1 + (C \times K \times D) \cdot \sin \alpha_1 \quad \dots \dots \dots (4-8)$$

เมื่อ X_1, Y_1 พิกัดระบบยูทีเอ็มของหมุดที่ทราบค่าคือเนื่องมา

D ระยะทางราบที่วัดได้บนผิวโลก

C ค่าแก้ทอนระยะจากผิวโลกสู่ระดับน้ำทะเลปานกลาง

$$= \frac{R}{R + H} ; R \text{ รัศมีโลก } 6,358,211.105 \text{ เมตร}$$

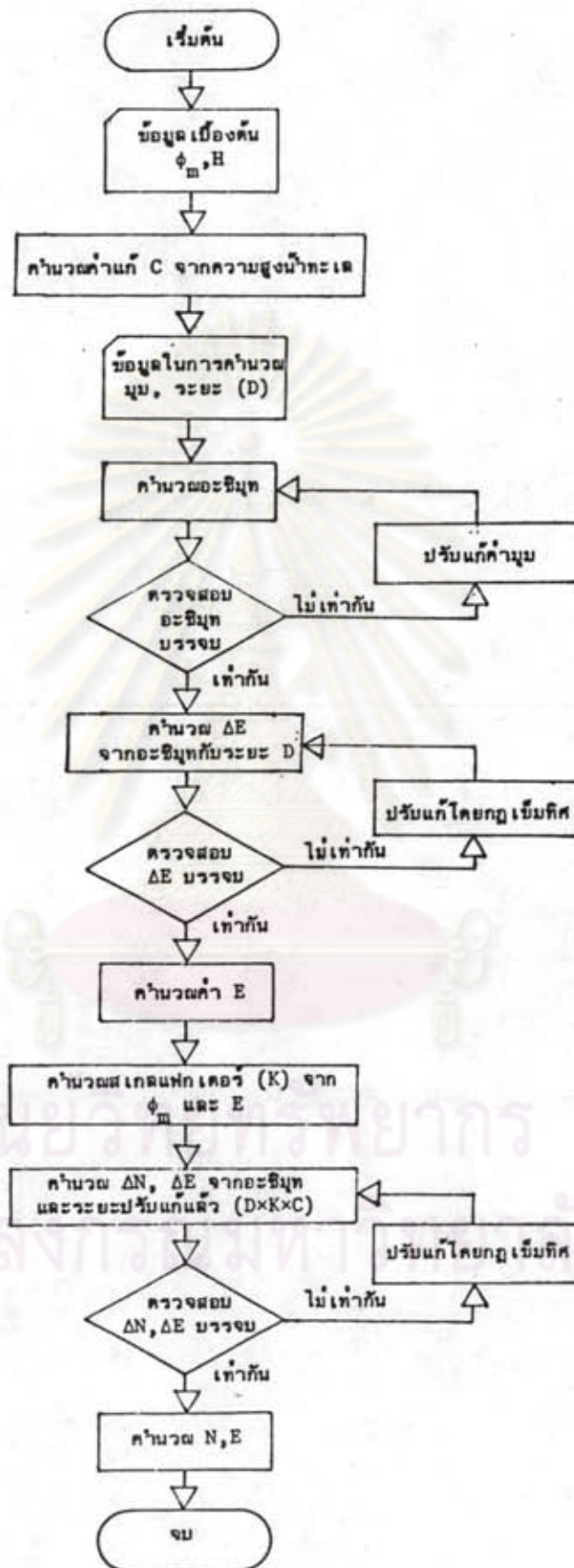
H ความสูงจากระดับน้ำทะเล (เมตร)

K สเกลแฟกเตอร์ของแต่ละหมุด เส้นโครงงาน

α_1 Grid Azimuth ของจุด (X_1, Y_1)

ขั้นตอนการคำนวณสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังรูป 4.1

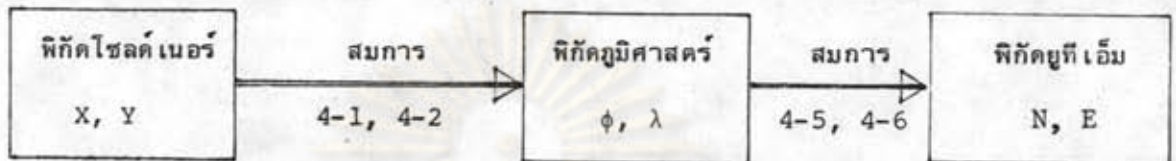
ศูนย์วิทยุโทรพิกษากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปที่ 4.1 แผนภูมิการคำนวณวงรอบระบบยูทีเอ็ม

4.2 วิธีแปลงค่าพิกัดระบบโซลด์เนอร์ เป็นพิกัดภูมิศาสตร์แล้วแปลง เป็นพิกัดระบบยูทีเอ็ม

เป็นวิธีอ้อมซึ่งอาศัยหลักที่ว่าระบบพิกัดบนแผนที่ที่มีความสัมพันธ์กับพิกัดภูมิศาสตร์ (ϕ, λ) ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในรูปสมการการกระจายแผนที่ ดังนั้นค่าพิกัดระบบโซลด์เนอร์สามารถแปลงให้ เป็นระบบยูทีเอ็มตามขั้นตอนดังแสดงในแผนภูมิ และผลการคำนวณโดยวิธีนี้รวบรวมอยู่ในภาคผนวก ง

ซึ่งการแปลงจากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบหนึ่งมีขั้นตอนรายละเอียดดังนี้

4.2.1 การแปลงค่าพิกัดระหว่างพิกัดโซลด์เนอร์กับพิกัดภูมิศาสตร์ (ส่วนรังวัดที่ดิน, กรมที่ดิน, 2510)

สำหรับระบบพิกัดโซลด์เนอร์ของกรมที่ดินระยะทางมีหน่วยเป็น เส้นและมีสูตรดังนี้

สูตรแปลงพิกัดภูมิศาสตร์ เป็นพิกัดโซลด์เนอร์

$$Y = I_{\phi} - I_0 + II p^2 \quad \dots\dots\dots (4-10)$$

$$X = III p \quad \dots\dots\dots (4-11)$$

สูตรแปลงพิกัดโซลด์เนอร์ เป็นพิกัดภูมิศาสตร์

$$\phi = \phi' - IV q^2 \quad \dots\dots\dots (4-12)$$

$$\Delta\lambda = V q \quad \dots\dots\dots (4-13)$$

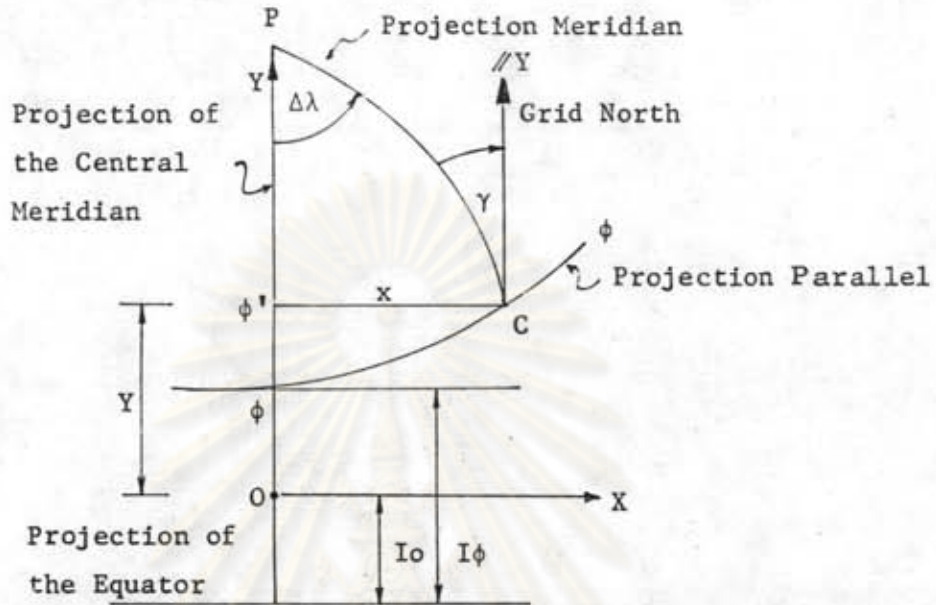
$$\gamma = VI q \quad \dots\dots\dots (4-14)$$

$$\text{โดย } p = 0.0001 \Delta\lambda$$

$$q = 0.0001 X$$

$$\phi' \text{ หาจาก } I_0 + Y = I \text{ นำไปหาโดย Iteration จากสมการ (4-15)}$$

รูปที่ 4.2 ระบบพิกัดบนระนาบของการฉายแผนที่แบบไซลด์เนอร์ แสดงเส้นเมริเดียน

เส้นขนานละติจูด มุมสอบเมริเดียน และพิกัดกริด (พิกัดฉาก X, Y) สำหรับจุด C

$$I = c \left(A \frac{\phi}{\rho_0} - \frac{B}{2} \sin 2\phi + \frac{C}{4} \sin 4\phi - \frac{D}{6} \sin 6\phi + \frac{E}{8} \sin 8\phi \right) \dots (4-15)$$

$$A = 1 - \frac{3}{4} e'^2 + \frac{45}{64} e'^4 - \frac{175}{256} e'^6 + \frac{11025}{16384} e'^8$$

$$B = + \frac{3}{4} e'^2 - \frac{15}{16} e'^4 + \frac{525}{512} e'^6 - \frac{2205}{2048} e'^8$$

$$C = + \frac{15}{64} e'^4 - \frac{105}{256} e'^6 + \frac{2205}{4096} e'^8$$

$$D = + \frac{35}{512} e'^6 - \frac{315}{2048} e'^8$$

$$E = + \frac{315}{16384} e'^8$$

$$II = \frac{N \cos \phi \sin \phi}{2 \rho''^2} \times 10^8 \dots \dots \dots (4-16)$$

$$III = \frac{N \cos \phi}{\rho''} \times 10^4 \dots\dots\dots (4-17)$$

$$IV = \frac{\rho'' \cdot \sin \phi}{2MN \cos \phi} \times 10^8 \dots\dots\dots (4-18)$$

$$V = \frac{\rho''}{N \cos \phi} \times 10^4 \dots\dots\dots (4-19)$$

$$VI = \frac{\rho'' \cdot \tan \phi}{N} \times 10^4 \dots\dots\dots (4-20)$$

4.2.2 การแปลงค่าพิกัดระหว่างพิกัดภูมิศาสตร์กับพิกัดยูทีเอ็ม (สวัสดีชัย เกரியงไกร-เพชร, 2524)

สำหรับระบบยูทีเอ็มมีรายละเอียดของสูตรเฉพาะกรณี ซึ่งได้แก่

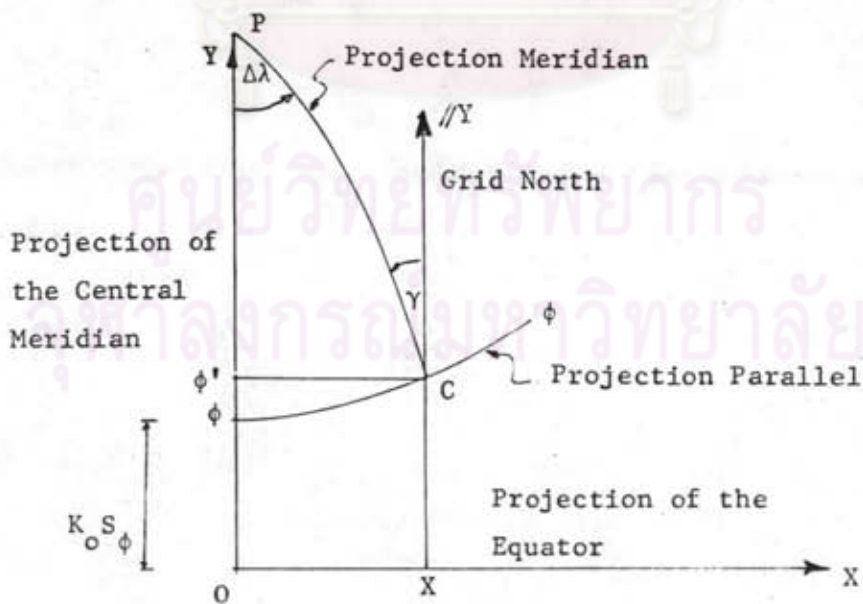
$$K_0 = 0.9996$$

$$X' = 500,000 + X$$

$$Y' = Y \text{ (สำหรับซีกโลกเหนือ)}$$

$$= 10,000,000 + Y \text{ (สำหรับซีกโลกใต้)}$$

หน่วยของระยะทางใช้เป็นเมตร

รูปที่ 4.3 ระบบพิกัดคณระนาบของการฉายแผนที่แบบทรานส์เวอร์สเมอร์เคเตอร์ แสดงเส้นเมริเดียน เส้นขนานละติจูด มุขสอบเมริเดียน และพิกัดกริด (พิกัดฉาก X, Y) ของจุด C

สูตรการแปลงพิกัดขั้วอเดติกเป็นพิกัดกริด

$$Y = K_0 S\phi - a_2 \Delta\lambda^2 + a_4 \Delta\lambda^4 - a_6 \Delta\lambda^6 \quad \dots\dots\dots (4-21)$$

$$X = a_1 \Delta\lambda - a_3 \Delta\lambda^3 + a_5 \Delta\lambda^5 \quad \dots\dots\dots (4-22)$$

$$a_1 = K_0 N \cos\phi, \quad a_2 = \frac{K_0 N \cos^2\phi (-\tan\phi)}{2}$$

$$a_3 = \frac{K_0 N \cos^3\phi}{6} (-1 + \tan^2\phi - \eta^2)$$

$$a_4 = \frac{K_0 N \cos^4\phi \tan\phi}{24} (5 - \tan^2\phi + 9\eta^2 + 4\eta^4)$$

$$a_5 = \frac{K_0 N \cos^5\phi}{120} (5 - 18 \tan^2\phi + \tan^4\phi + \eta^2 (14 - 58 \tan^2\phi))$$

$$a_6 = \frac{K_0 N \cos^6\phi \tan\phi}{720} (-61 + 58 \tan^2\phi + \tan^4\phi + \eta^2 (-270 + 330 \tan^2\phi))$$

$$S\phi = \text{สูตร 4-30}$$

สูตรการแปลงพิกัดกริดเป็นพิกัดขั้วอเดติก

$$\phi = \phi' + b_2 X^2 + b_4 X^4 + b_6 X^6 + \dots\dots\dots (4-23)$$

$$\lambda = b_1 X + b_3 X^3 + b_5 X^5 + \dots\dots\dots (4-24)$$

$$b_1 = (K_0 N)^{-1} \sec\phi'$$

$$b_2 = -\frac{1}{2} b_1^2 \sin\phi' \cos\phi' (1 + e'^2 \cos^2\phi')$$

$$b_3 = -\frac{1}{6} b_1^3 (2 - \cos^2\phi' + e'^2 \cos^4\phi')$$

$$b_4 = -\frac{1}{12} b_1^2 b_2 (3 + (2 - 9e'^2) \cos^2\phi' + 10e'^2 \cos^4\phi' - 4e'^4 \cos^6\phi')$$

$$b_5 = \frac{1}{120} b_1^5 (24 - 20 \cos^2\phi' + (1 + 8e'^2) \cos^4\phi' - 2e'^2 \cos^6\phi')$$

$$b_6 = \frac{1}{360} b_1^4 b_2 (45 + 16 \cos^4\phi')$$

สูตรคำนวณมุมส้อมของแนวเบริเคียนในเทอมของพิกัดขี้อเดติก

$$\gamma = \Delta\lambda \sin\phi \left(1 + \frac{\Delta\lambda^2 \cos^2\phi}{3} (1 + 3\eta^2 + 2\eta^4) + \frac{\Delta\lambda^4 \cos^4\phi}{15} (2 - \tan^2\phi)\right) \dots (4-25)$$

สูตรคำนวณมุมส้อมของแนวเบริเคียนในเทอมของพิกัดกริด

$$\gamma = \frac{X \tan\phi}{N} - \frac{\tan\phi}{3} \left(\frac{X}{N}\right)^3 (1 + \tan^2\phi - \eta^2 - 2\eta^4) + \frac{\tan\phi}{15} \left(\frac{X}{N}\right)^5 (2 + 5 \tan^2\phi + 3 \tan^4\phi) \dots (4-26)$$

สูตรสเกลแฟกเตอร์ในเทอมของพิกัดขี้อเดติก

$$K = K_0 \left(1 + \frac{\Delta\lambda^2 \cos^2\phi}{2} (1 + \eta^2) + \frac{\Delta\lambda^4 \cos^4\phi}{24} (5 - 4 \tan^2\phi + 14\eta^2 - 28 \tan^2\phi \eta^2)\right) \dots (4-27)$$

สูตรสเกลแฟกเตอร์ในเทอมพิกัดกริด

$$K = K_0 \left(1 + \frac{1 + \eta^2}{2} \left(\frac{X}{K_0 N}\right)^2 + \frac{1 + 6\eta^2}{24} \left(\frac{X}{K_0 N}\right)^4\right) \dots (4-28)$$

สูตรคำนวณค่า $(t - T)$ สำหรับอะซิมูทกริดเส้น 1-2

$$(t - T) = - \frac{(Y_2 - Y_1) (X_2 + 2X_1)}{6K_0^2 R_1^2} \dots (4-28)$$

สูตรคำนวณความยาวของเส้นเบริเคียน

$$S\phi = \frac{a}{1+n} (a_0\phi - a_2 \sin 2\phi + a_4 \sin 4\phi - a_6 \sin 6\phi + a_8 \sin 8\phi) \dots (4-30)$$

$$a_0 = 1 + \frac{n^2}{4} + \frac{n^4}{64}$$

$$a_2 = \frac{3}{2} \left(n - \frac{n^3}{8}\right)$$

$$a_4 = \frac{15}{16} \left(n^2 - \frac{n^4}{4}\right),$$

$$a_6 = \frac{35}{48} n^3$$

$$a_8 = \frac{315}{512} n^4$$

สูตรคำนวณละติจูดหุด้อยท์ (Footpoint Latitude)

$$\phi' = u + P_2 \sin 2u + P_4 \sin 4u + P_6 \sin 6u \quad \dots\dots\dots (4-31)$$

$$u = \frac{1+n}{a_0} \left(\frac{Y}{K_0 a} \right) ; a_0 = 1 + \frac{n^2}{4} + \frac{n^4}{64}$$

$$P_2 = \frac{3}{2} n - \frac{27}{32} n^3 + \frac{269}{512} n^5$$

$$P_4 = \frac{21}{16} n^2 - \frac{55}{32} n^4$$

$$P_6 = \frac{151}{96} n^3 - \frac{417}{128} n^5$$

สูตรคำนวณสเกลแฟกเตอร์สำหรับเส้นยาว

$$\bar{K} = K_0 \left(1 + \frac{X_m^2}{6K_0^2 R_m^2} \left(1 + \frac{X_m^2}{36K_0^2 R_m^2} \right) \right) \quad \dots\dots\dots (4-32)$$

$$X_m^2 = X_1^2 + X_1 X_2 + X_2^2$$

หมายเหตุ ค่าละติจูดที่ใช้ในสูตร 23, 24, 26, 28 เป็นละติจูดหุด้อยท์ ซึ่งคำนวณได้จากค่า Y โดยใช้สูตร 4-31

4.2.3 การแปลงค่ากัศระหว่างพิกัดยูทีเอ็มพื้นฐานราชบุรีกับพิกัดยูทีเอ็มพื้นฐานอินเดียน 2497

เนื่องจากค่ากัศระบบโซลด์เนอร์ที่นำมารวบรวมในครั้งนี้ เป็นค่ากัศที่อ้างอิงกับพื้นหลักฐานราชบุรี และค่ากัศยูทีเอ็มที่คำนวณในข้อ 4.2.1 เป็นพิกัดยูทีเอ็มพื้นฐานอินเดียน 2497 เพื่อจะนำมาเปรียบเทียบจึงต้องคำนวณเปลี่ยนค่ากัศยูทีเอ็ม จากพื้นฐานราชบุรีเป็นพื้นฐานอินเดียน 2497 โดยใช้สมการ

$$E = A_1X + B_1Y + C_1 \quad \dots\dots\dots (4-33)$$

$$N = A_2X + B_2Y + C_2 \quad \dots\dots\dots (4-34)$$

จากตารางการแบ่งพื้นที่ประเทศไทยในโซน 47 ออกเป็น 40 เขตพื้นที่คือ พื้นที่ที่ 1-40 และในโซน 48 ออกเป็น 13 เขตพื้นที่คือ พื้นที่ที่ 80-92 (DMATC-G(52310), 22 May, 1974) และจังหวัดชลบุรีอยู่ในเขตพื้นที่ที่ 8 ของโซน 47 มีค่าสมการดังนี้

$$E = 0.9999759873 X - 0.0000428053 Y + 116.828 \quad \dots (4-33)$$

$$N = 0.0000486487 X + 1.0000171932 Y + 9.319 \quad \dots (4-34)$$

โดยที่

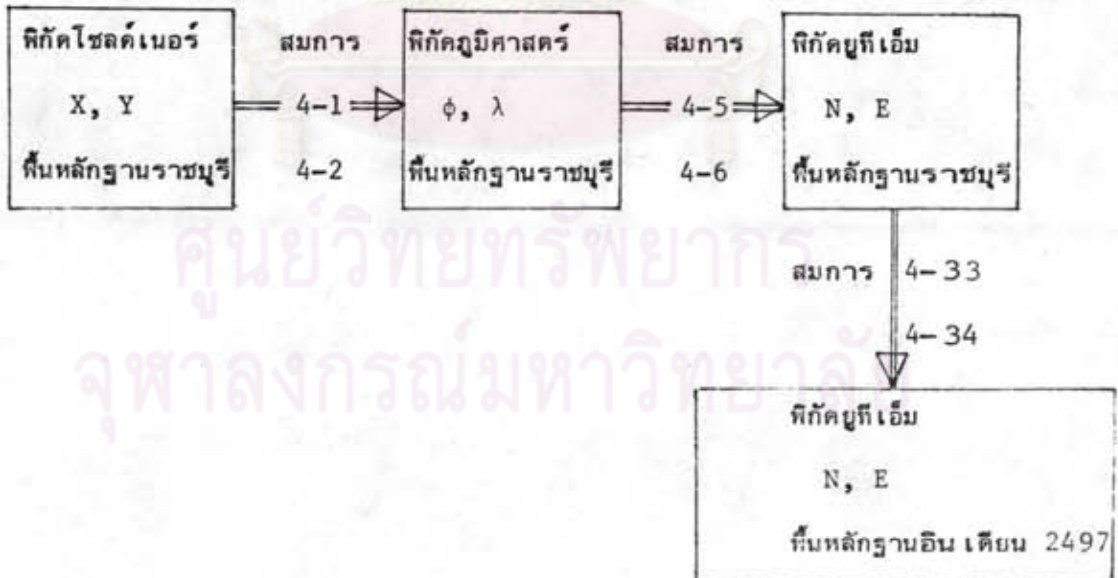
X, Y เป็นค่าพิกัดยูทีเอ็มพื้นฐานราชบุรี

E, N เป็นค่าพิกัดยูทีเอ็มพื้นฐานอิน เตียน 2497

4.2.4 สรุปลำดับขั้นตอนการแปลงค่าพิกัดวิธีที่ 2 ในการวิจัย

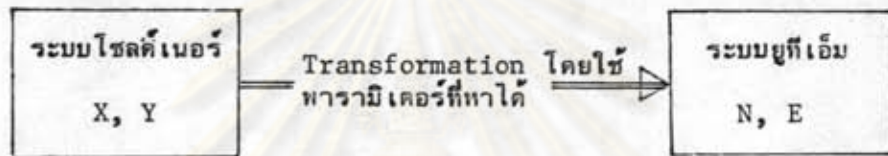
ในการวิจัยครั้งนี้ ลำดับขั้นตอนของการแปลงค่าพิกัดในวิธีที่ 2 จากข้อ 4.2.1 ถึง

4.2.3 สามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

4.3 ใช้ฟังก์ชันระบบโซลด์ เนอร์มาแปลงเป็นระบบยูที เอ็ม โดยใช้วิธีการแปลงแบบสัมพรรค
(General Affine Transformation)

เป็นการแปลงค่าพิกัดโดยใช้รูปจำลองของการแปลงหารามิเตอร์ของรูปจำลองนี้ สามารถหาได้จากการเปรียบเทียบค่าพิกัดตำแหน่งระบบโซลด์ เนอร์กับระบบยูที เอ็มบนหลักฐานแผนที่ชุดเดียวกัน ในพื้นที่ของเส้นโครงงานที่มีขอบเขตไม่กว้างขวางนักให้มากพอเพียง พิกัดตำแหน่งที่ใช้มีจำนวน 3 จุด เป็นอย่างน้อย ในการคำนวณหากมีจำนวนสมการมากกว่าตัวไม่ทราบค่าอาจใช้วิธีลีสต์สแควร์แก้ปัญหาได้ ผลการคำนวณแสดงอยู่ในภาคผนวก จ และวิธีการแปลงอาจแสดงเป็นแผนภูมิอย่างง่าย ๆ ดังนี้

$$N = A_1X + B_1Y + C_1 \dots\dots\dots (4-35)$$

$$E = A_2X + B_2Y + C_2 \dots\dots\dots (4-36)$$

โดยที่ N, E ฟังก์ชันระบบยูทีเอ็ม
X, Y ฟังก์ชันระบบโซลด์เนอร์

$A_1, A_2, B_1, B_2, C_1, C_2$ เป็นหารามิเตอร์ที่หาได้จากหมุดหลักฐานแผนที่ที่รู้ค่าตำแหน่งทั้ง 2 ระบบ และใช้ Least Square

ในการหาค่าที่ดีที่สุดมาใช้

ศูนย์วิทยพักรักษาตัว
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย